

VERBS PRONOMINALS

S'anomenen *verbs pronominals* els que es conjuguen sempre acompanyats d'un pronom que no té funció de complement i concorda amb el subjecte en persona i nombre. Per tant, no entren en aquesta categoria els casos en què el pronom té funció reflexiva («vesteix-te per a sortir»), recíproca («ens hem trobat al portal»), de passiva reflexa («s'aixeca la sessió») o impersonal («per l'escala d'honor s'accedeix a la planta noble»).

Com a regla general, els verbs transitius s'usen com pronominals quan no porten complement directe, és a dir, quan adopten un significat reflexiu o recíproc. No és correcte ometre el pronom en aquests casos, com es fa de vegades amb el verb «entrenar» usat com a reflexiu:

✘ S'ha presentat una moció perquè els equips de les seleccions esportives catalanes puquin entrenar a qualsevol estadi municipal.

✓ S'ha presentat una moció perquè els equips de les seleccions esportives catalanes es puguin entrenar a qualsevol estadi municipal.

També hi ha verbs que canvien de significat o adopten un matís diferent segons si són pronominals o tenen un altre règim, com ara «beure/beure's», «creure/creure's», «enfil·lar/enfil·lar-se», «estar/estar-se», «estimar/estimar-se», «florir/florir-se», «menjar/menjar-se», «oblidar/oblidar-se», «pensar/pensar-se», «quedar/quedar-se», «recordar/recordar-se», «saltar/saltar-se», etc.

Aquests a banda, resta una bona munió de verbs pronominals purs que s'han d'acompanyar sempre del pronom. En destaquem «abstenir-se», «acarnissar-se», «adir-se», «adonar-se», «aferrissar-se», «amistançar-se», «arraïmar-se»; «assemblar-se», «atrevir-se», «avenir-se», «burlar-se», «capténir-se», «cruspir-

se», «empassar-se», «emportar-se», «endur-se», «entossudir-se», «entrecreuar-se», «entrevistar-se», «entrexocar-se», «esbatussar-se», «juramentar-se», «penedir-se», «querellar-se», «rebel·lar-se», etc. Per tant, l'equivalent de l'expressió «*take away*» no és «per emportar», com se sol traduir, sinó «per emportar-se».

Finalment, cal fer constar alguns verbs no pronominals que de vegades s'usen amb pronom de manera incorrecta. És el cas de «baixar», «callar», «caure», «marxar», «pujar», etc.

✘ Si algú fa una intervenció extemporània, el president té la potestat d'ordenar-li que es calli.

✓ Si algú fa una intervenció extemporània, el president té la potestat d'ordenar-li que calli.